

Resolució OAC/DIR/1066/2026 relativa a la sol·licitud d'accés a la informació pública núm. 17/2026

Antecedents

1. En data 27.04.2026 va tenir entrada a l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant, OAC) una sol·licitud d'accés a la informació pública presentada mitjançant correu electrònic (Reg. E-003852/2026) que va rebre com a referència SAIP núm. 17/2026. La persona sol·licitant es va identificar presencialment en la mateixa data davant el Registre General de l'Oficina. L'objecte de la sol·licitud era accedir a l'expedient d'unes actuacions prèvies de versemblança de l'Oficina (APV núm. 1180/2024) i, especialment, a la Resolució OAC/ANL/0288/2026, de 09.03.2026, que es conté en les actuacions esmentades.
2. En data 13.05.2026 es va trametre a la persona sol·licitant l'acusament de la recepció de la seva sol·licitud d'accés en els termes de l'art. 27.5 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014, del 29 de desembre) i de l'art. 56 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i l'accés a la informació pública (en endavant, Decret 8/2021, de 9 de febrer).
3. La persona sol·licitant és la persona afectada per les actuacions a les quals té interès a accedir.

Fonaments Jurídics

Primer. Subjecció a la Llei de Transparència

D'acord amb l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant, LOAC), l'OAC és una

entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. La Institució té com a finalitat prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. L'OAC actua amb independència de les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions.

Quant a l'aplicació a l'OAC de la normativa sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern, d'acord amb l'article 3.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, l'OAC es podria assimilar al concepte d'entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per la llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat.

En conseqüència, i atès el que disposa l'apartat f) de l'art. 2, l'OAC té, als sols efectes de l'esmentada Llei, la consideració d'administració pública i per tant resta plenament subjecta a les disposicions de la Llei quant a transparència i a dret d'accés a la informació pública.

Segon. Admissibilitat

2.1 L'article 2 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, defineix la informació pública com «la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei», concepte que es complementa amb la previsió de l'apartat primer de l'article 19 relativa a la indiferència pel que fa a la forma o suport d'elaboració o conservació. L'art. 53 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, concreta aquest concepte legal en el sentit que la informació pública inclou tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen o poden legítimament exigir a terceres persones, com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions.

2.2. Un cop analitzada la sol·licitud presentada, es considera que la documentació que en conforma l'objecte podria encabir-se en el concepte legal d'informació pública, i que és procedent admetre-la, atès que no hi concorre cap dels motius d'inadmissió previstos a l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. No obstant això, en aquest cas caldrà tenir especialment en compte la consideració que s'exposa a continuació.

En relació amb això escau dir que, en execució de la part dispositiva de la Resolució OAC/ANL/0288/2026 de finalització de l'actuació

prèvia de versemblança, de data 09.03.2026, l'Oficina va trametre còpia de la Resolució i de totes les actuacions a la Fiscalia Superior de Catalunya. Aquesta tramesa va ser comunicada a la persona sol·licitant en data 27.04.2026. Escau informar la persona sol·licitant que a data d'avui, la Fiscalia no ha facilitat informació a l'Oficina sobre l'estat del procediment.

En aquest punt, escau dir que l'Oficina ha vingut interpretant que la informació que l'Oficina tramet al Ministeri Fiscal -òrgan exclòs de l'àmbit d'aplicació de la normativa de transparència- se sostreu de l'aplicació de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, almenys fins que les actuacions preprocessals o de la naturalesa que correspongui hagin finalitzat, segons els raonaments que s'exposaran en aquesta Resolució.

Tercer. Previsions normatives d'aplicació quant a les limitacions aplicables

Com s'ha apuntat anteriorment, l'objecte de la sol·licitud està conformat per la totalitat de la documentació que conforma l'expedient de les actuacions prèvies de versemblança núm. 1180/2024), i especialment, la Resolució OAC/ANL/0288/2026, de 09.03.2026, que en forma part.

Per resoldre sobre la pretensió d'accés caldrà tenir en compte les previsions normatives següents (i les que hi concorden):

- L'article 18.1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, que determina que les actuacions de l'Oficina s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o a l'entitat investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de les dites actuacions.
- L'article 19 del mateix Text legal, que preveu que les dades obtingudes per l'OAC com a conseqüència de les potestats d'investigació i inspecció que aquesta llei li atribueix, especialment les de caràcter personal, tenen la protecció de confidencialitat establerta per la legislació vigent. L'OAC no pot divulgar les dades esmentades ni posar-les en coneixement d'altres persones o institucions que no siguin les que, d'acord amb les disposicions vigents, poden conèixer-les per raó de llurs funcions; tampoc no pot utilitzar aquestes dades amb finalitats diferents de les de la lluita contra la corrupció i contra qualsevol altra activitat il·legal connexa.

- En directa relació amb les previsions anteriors, relatives específicament a les actuacions de l'Oficina, pel que fa a la normativa d'aplicació general l'art. 21.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, estableix que el dret d'accés pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries; per la seva banda, l'art. 69.3 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, preveu que s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries en la mesura que, entre d'altres, pugui obstaculitzar, dificultar o interferir una investigació en curs, destruir proves o sostreure els presumptes infractors o persones investigades de l'acció de la justícia o de l'activitat sancionadora de l'administració pública, així com qualsevol altra conducta que pugui comprometre el procediment en tràmit o entorpir o perjudicar l'èxit de les actuacions en curs.
- L'article 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre preveu que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. D'altra banda, l'apartat 2n. d'aquest article estableix que els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació.
- Finalment, caldrà tenir en compte els principis i les garanties que preveuen la Directiva europea 2019/1937, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, de protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió i la Llei 2/2023, de 20 de febrer, que la transposa, i que estableixen la protecció de les persones denunciants, i especialment de la seva identitat, perquè puguin aportar amb total confidencialitat la informació de què disposen a les autoritats competents, però també la de les persones afectades, enteses com a persones afectades, en els termes de la Directiva esmentada, les persones físiques o jurídiques a les quals es faci referència a la denúncia o revelació pública com les persones a les quals s'atribueix la infracció o amb les quals s'associa la infracció.

Quart. Ponderació dels interessos en joc i aplicació, si escau, dels límits a l'accés a la informació pública

4.1. Com s'ha assenyalat, l'art. 22.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que l'aplicació dels límits al dret d'accés a la informació pública ha de ser proporcionada a l'objecte i la finalitat de la seva protecció i ha d'atendre a les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la documentació sol·licitada.

Això comporta dur a terme un doble test consistent, d'una banda, en la valoració del risc de perjudici per a algun dels interessos o béns jurídics protegits per les limitacions legals i, de l'altra, en el cas que es constati el risc, ponderar-lo amb l'interès públic d'accedir a la informació (test de ponderació o de proporcionalitat).

4.2. Exclusió del Ministeri Fiscal de l'àmbit d'aplicació de la normativa de transparència i règim específic d'accés a les diligències del Ministeri Fiscal

4.2.1. Pel que fa a les actuacions objecte de la sol·licitud (expedient de les actuacions prèvies de versemblança 1180/2024), l'Oficina ha vingut interpretant que l'accés a la documentació que l'Oficina trameta al Ministeri Fiscal o als jutjats es regeix per una normativa específica, diferent a la normativa general de transparència.

4.2.2. En primer lloc, cal posar en relleu que els fets que s'analitzen en l'informe emès per l'Oficina en aquest moment són objecte d'anàlisi en l'àmbit d'**una jurisdicció que té caràcter preferent** i que és la competent per determinar si aquells fets poden ser constitutius d'il·lícits penals, determinació que no correspon a l'Oficina, que només pot formular en aquest punt conclusions no declaratives de responsabilitat d'aquest tipus. Atès això, entenem que qualsevol informació que es donés sobre els fets, interferiria en la investigació del Ministeri Públic, en fer paleses les conclusions de l'Oficina i en possibilitar que aquestes primeres conclusions arribin a les persones involucrades en els fets.

4.2.3. En segon lloc, l'art. 2 de la Llei 19/2013, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix el seu àmbit d'aplicació, és a dir les administracions, corporacions, organismes o institucions als quals la Norma els hi és d'aplicació. Tot i que entre aquestes institucions no se cita de forma expressa el Ministeri Fiscal, s'ha interpretat que les disposicions de la Llei 19/2013 també li són aplicables, de manera similar a altres òrgans constitucionals recollits en l'article 2.1 f). Ara bé, **la Llei de transparència només resulta aplicable a aquests òrgans constitucionals en relació amb les actuacions subjectes a dret administratiu (matèries de personal, administració i gestió patrimonial)**, tal i com ha reconegut el *Consejo de Transparencia* en les resolucions R/0284/2018 i R/0638/2020.

Per tant, la informació que se sol·licita en aquests moments davant l'Oficina i que ha estat tramesa al Ministeri Fiscal s'incardina dins **l'exercici de les funcions constitucionals i legals del Ministeri Fiscal** i poden donar lloc a l'inici d'actuacions en el marc d'una investigació d'un il·lícit penal i **poden esdevenir de naturalesa jurisdiccional, eventualment, en un futur procediment.**

En altres paraules, en aquest moment part de la documentació sol·licitada per la reclamant **té relació amb un expedient d'un òrgan constitucional que no es troba subjecte a la normativa de transparència i sobre el qual no es pot pronunciar l'Oficina**; aquesta tramesa de les actuacions a una jurisdicció que té prevalença sobre qualsevol actuació administrativa determina que el seu règim d'accés ja no sigui el previst a la normativa general de transparència, sinó l'específic previst a la normativa corresponent.

En aquest context, l'Oficina entén que en aquest cas és d'aplicació la Disposició addicional primera de la Llei 19/2013, del 9 de desembre, que preveu que s'han de regir per la seva normativa específica, i per aquesta Llei amb caràcter supletori, **aquelles matèries que tinguin previst un règim jurídic específic d'accés a la informació pública, com és el cas.**

4.2.4. Cal tenir en compte que les diligències d'investigació del Ministeri Fiscal no tenen naturalesa governativa i s'aproximen a la de la instrucció judicial; el Reglament del Ministeri Fiscal preveu que els procediments tramitats per aquest òrgan són reservats, en els termes legalment establerts (art. 8.3). Per la seva banda, la Llei d'enjudiciament criminal preveu la reserva de les diligències del sumari i que només les parts personades poden prendre coneixement de les actuacions i intervenir en totes les diligències del procediment (art. 301 i 302 de la LECrim).

En aquest àmbit s'ha dictat també la Consulta 1/2015, sobre l'accés a les diligències d'investigació del Ministeri Fiscal per les persones que invoquen un interès legítim; en aquesta consulta es posa en relleu la proximitat a la fase d'instrucció del procés penal que tenen les diligències d'investigació i es preveu que el règim d'accés a les diligències en tràmit es regeix pel que disposa l'article 234 de la LOPJ, article 5 del Reglament 1/2005, i els articles 301 LECrim i 140 i 141bis de la LEC.

4.2.5. Finalment, cal afegir a les consideracions anteriors que en aquesta línia també es va pronunciar la Sentència núm. 61/2020, dictada pel Jutjat Central Contenciós Administratiu núm. 11 (procediment ordinari 116/2019) per la qual s'estimava un recurs contenciós administratiu en què s'impugnava una resolució del *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno*.

En aquesta sentència es determinava que la informació sol·licitada al Ministeri de l'Interior formava part d'unes actuacions judicials sobre les quals el Ministeri de l'Interior no podia disposar, sinó que la persona que hi volgués accedir s'havia de sotmetre al règim específic de la normativa d'accés a les actuacions judicials, que regulen la manera i les condicions d'accés a la informació continguda en unes actuacions judicials, i la seva aplicació havia de prevaler per sobre de qualsevol altra norma; d'aquesta manera, s'acull l'argument que els atestats policials perden la naturalesa administrativa que podria tenir un informe elaborat en un Ministeri, atès que en formar part d'unes actuacions judicials [...] passen a formar part de l'expedient judicial, i per això, **l'autoritat per atorgar-hi accés o no és la judicial**, per quant constitueixen part de la documental obrant en el procediment, de la mateixa manera que un informe pericial o qualsevol altre document.

4.2.6. Cal, doncs, insistir que l'accés a documentació relativa a procediments judicials es regeix per una normativa específica, tot i que sigui documentació que es trobi en poder d'un subjecte obligat per la normativa de transparència.

En aquest sentit es pronuncia també una recent sentència dictada per la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (Sala Cinquena), la Sentència núm. 2909/2025 de 30.07.2025 que **conclou que un Decret d'arxivament del Ministeri Fiscal en poder de l'Oficina Antifrau de Catalunya no és informació subjecta a la Llei 19/2014 i l'accés a aquest Decret d'arxivament no es pot obtenir de l'Oficina Antifrau que en disposa per haver estat tramès pel Ministeri Fiscal, sinó de l'òrgan del que té origen (el MF) que és qui ha de resoldre el que consideri procedent.**

4.2.7. En base a aquesta jurisprudència, l'Oficina entén que la persona reclamant s'hauria d'adreçar al Ministeri Fiscal i sol·licitar l'accés a aquestes actuacions processals, en la qualitat que correspongui, no essent l'Oficina competent per donar accés a aquestes actuacions perquè en aquests moments aquesta informació es troba subjecta a un règim d'accés diferent, que no és el que es regeix per la normativa de transparència.

4.3. Limitacions al dret d'accés a la informació pública

Per al cas que calgués entendre que l'accés a la documentació sol·licitada, que ara està a disposició del Ministeri Fiscal, no es regeix per un règim d'accés específic, a judici de l'Oficina lliurar la resolució en què s'expressen les conclusions de l'Oficina, en què s'apunten possibles responsabilitats i irregularitats en determinades actuacions administratives, sobre els mateixos fets dels quals s'ha informat el Ministeri Fiscal, interferiria sens dubte en la reserva de les actuacions tant de la Fiscalia com de la instrucció penal, necessària per a la

salvaguarda de la investigació i podria entorpir i perjudicar l'èxit de les actuacions en curs, essent d'aplicació en aquest cas la limitació prevista a l'art. 21.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. En aquests moments, ens trobem en una fase inicial, ja que s'ha tramès molt recentment la Resolució al Ministeri Públic, i per tant, l'accés a les actuacions prèvies de versemblança interferirien en les actuacions que pot decidir iniciar la Fiscalia Superior de Catalunya.

Per tot l'exposat, en aquests moments també escauria aplicar la limitació esmentada, sens perjudici que quan l'Oficina rebi informació sobre la finalització de les actuacions del Ministeri Fiscal o les eventuais actuacions de la jurisdicció penal, puguin decaure els motius que han comportat l'aplicació de les limitacions legals aplicables a la sol·licitud d'accés a la informació pública i es pugui tornar a avaluar la sol·licitud d'accés.

És a partir d'aleshores, i un cop que l'Oficina hagi finalitzat les seves actuacions, que, si escau, es podrà resoldre l'accés a aquestes actuacions en els termes previstos en la normativa d'aplicació.

Per tot això,

Resolc:

1. Denegar l'accés a l'expedient de les actuacions prèvies de versemblança núm. 1180/2024) i la Resolució OAC/ANL/0288/2026, de 09.03.2026, d'acord amb els raonaments jurídics establerts en aquesta Resolució.
2. Fer pública aquesta resolució a la pàgina web institucional, una vegada que hagi estat comunicada a la persona sol·licitant, prèvia dissociació de les dades de caràcter personal.
3. Fer avinent a la persona sol·licitant que contra aquesta Resolució, que exhaureix la via administrativa, pot interposar recurs potestatiu de reposició davant del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la notificació d'aquesta Resolució (article 38 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre i article 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú), o bé reclamació davant de la [Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública](#) en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la notificació de la Resolució (article 39 i 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre), o bé directament un recurs contenciós administratiu davant de la Secció Contenciosa Administrativa del Tribunal d'Instància de

Barcelona, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació esmentada (articles 8.3, 25, 46 i concordants de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa).

Oficina Antifrau de Catalunya, a data de la signatura

**Josep Tomàs
Salàs Darrocha**
Director

2026.05.22
09:41:32 +02'00'